

Punten bij de Parasja: Emor – “Joodse Feestdagen”

Welkom bij een nieuwe aflevering van Punten bij de Parasja – een korte overdenking bij het wekelijkse Torahgedeelte.

De Parasja van deze week heet Emor, dat is Hebreeuws voor “Spreek”. De Parasja loopt van Leviticus 21:1 tot Leviticus 24:23.

In dit Torahgedeelte staan reinheidsvoorschriften voor priesters, een opsomming van de heilige dagen die God aan Zijn volk heeft geboden. Daarna worden de voorbereidingen beschreven voor de lampen en broden in de Tabernakel. De Parasja sluit af met een verhaal over een lasteraar en de straf die hij krijgt.

We kunnen veel zeggen over dit Torahgedeelte. Vandaag gaan we het hebben over de zogenoemde ‘Joodse feestdagen’.

Heb je een christelijke vriend weleens horen zeggen dat de Sabbat en Feesten niet voor ons zijn omdat het ‘Joodse feestdagen’ zijn, die daarom niet gelden voor christenen? Het is begrijpelijk dat mensen zo naar de Feesten kijken—de meeste mensen die deze feestdagen tegenwoordig vieren zijn immers Joods—feit is echter dat God het nooit Joodse feestdagen noemt. Hij zei dat het Zijn feestdagen zijn. Zo staat het in Leviticus 23:1-2.

Leviticus 23:1-2

*De HEERE sprak tot Mozes: Spreek tot de Israëlieten en zeg tegen hen: De feestdagen van de HEERE, die u moet uitroepen, zijn heilige samenkomsten. Dit zijn **Mijn feestdagen**:*

Nu zeg je misschien: “Maar God gaf deze geboden specifiek aan Israël! Daarom zijn ze nooit bedoeld voor niet-Israëlieten!”

Maar de meeste mensen die dat zeggen, hebben daar nooit echt goed over nagedacht. Een van Gods feestdagen uit Leviticus 23, is namelijk de Sabbat. Dat is de vierde van de Tien Geboden. Deze Tien Geboden zijn ook aan Israël gegeven. Maar niemand zegt dat het eerste, vijfde of zevende gebod alleen voor Joden geldt. Waarom maken we dat onderscheid dan wel als we het hebben over het vierde gebod, de Sabbat?

Elke Christen – of hij nu Jood is of Heiden- is het erover eens dat we tenminste negen van de Tien

Geboden moeten houden. Ondanks het feit dat die geboden aan Israël zijn gegeven. Bovendien heeft God veel andere wetten in de Torah aan Israël gegeven. De meeste christenen geloven dat we ons daaraan moeten houden. Dan bedoelen we bijvoorbeeld wetten tegen homoseksuele- en incestpraktijken. Dus het feit dat de Torah aan Israël is gegeven, is niet echt een goede basis voor het negeren van bepaalde geboden.

Zoals je ziet ben je met deze manier van denken niet altijd consequent. Daarom zeggen wij dat de meeste christenen die dit argument aandragen er niet goed over hebben nagedacht. Het komt erop neer dat de God van Israël niet alleen de God is van de Joden, maar van iedereen die tot Hem nadert door Messias:

Romeinen 3:29

[Of is God alleen de God van Joden? En niet ook van heidenen? Ja, ook van heidenen.](#)

Want nergens in de Bijbel geeft God de gelovigen uit de heidenen andere feestdagen om te onderhouden. In het Nieuwe Testament, zien we dat zowel Joodse als Heidense gelovigen de Sabbat en Feesten samen vieren. In 1 Korintiërs 5:7-8 bijvoorbeeld, zegt Paulus expliciet tegen zijn lezers in de Kerk van Korinthe dat ze Pascha en Ongezuurde Broden moeten vieren. De kerk van Korinthe bestond voornamelijk uit gelovigen uit de Heidenen.

Niets in de Bijbel wijst erop dat deze dagen alleen voor Joden zijn. God wilt dat mensen uit alle volken tot Hem naderen en Hem aanbidden en met Hem feestvieren overeenkomstig Zijn Woord.

Wil je meer leren over waarom Heidense gelovigen in de Messias de Torah moeten houden en wil je antwoorden op veelgenoemde bezwaren? Bekijk dan onze studies “[De 7 Wetten van Noach](#)” en “[Wie was de menigte van allerlei herkomst?](#)” en “[Handelingen 15; Gehoorzaamheid of Wetticisme?](#)”.

Bedankt voor het lezen van deze Punten bij de Parasja!